Tiše žádám

Vložil Drkotka - 12/08/2010 20:00

Ahoj.
Ráda bych se s váma podělila o svůj příběh, jelikož už na tohle životní břemeno nemám sama sílu v sobě nést.Je mi 19 a proklínám ten jakejsi zlom v mém životě, který mě sesunul do neporazitelného alkoholismu a postaral se o životní cestu, kterou musím už nějaký čas kráčet.
Pochybuju, že by někoho z okolí napadlo, že ta tichá, milá a vyplašená třináctiletá holka, co se do bezvědomí poprvé opila, následujících šest(a kdo ví kolik ještě) let projde všelijakejma nechutnostma mezi životem a smrtí.
Julie moje!Až tobě bude 13 let, kéž bych mohla mít tu možnost se dívat na mladý život s opačnou budoucností, než jakým prochází tvá matka!
S pousmáním vzpomínám na první zkušenost s alkoholem.Už tehdá jsem v sobě nenašla hranici, kdy mám dost a opila jsem se do bezvědomí.Týdení kocovina ani měsíční zaracha mě neodradili se zase tohoto, na mě smějícího se ďábla oděveného za štěstí.Pila jsem každý víkend. Po čtrnáctý ch narozeninách se z víkendového konzumu stalo popíjení i během týdne. Matka se svým přítelem si všimli mých příchodů domů pod vlivem alkoholu ale ale svým zakazováním a tresty mě neodradili od mé, už stávající se, slabosti alkoholu.Patnácté narozeniny jsem strávila v psychiatrické léčebně po tom, co jsem si pořezala celé horní končetiny.Věřte, že spáchání keždičkého toho řezu na rukou pro mne představovalo psychickou úlevu!Od té doby do mě začali sypat samý svinstva jako jsou antidepresiva a všelijaký uklidňováky.Po psychině mě převezli do komunity AT Klíčov, určené pro nezletilé závisláky.S dobrovolným prodloužením jsem tam strávila dva a půl měsíce.
Ještě před tím,než mě zavřeli do zmíněné pakárny a komunity, jsem se pohybovala v okruhu lidí vyznávajíc ideologii punku.Byla jsem velice výstřední, kontroverzní osobou se svým názorem a uměleckým duchem.A všechny moje dispozice, vlohy budoucnost v umění ve které všichni tolik věřili.Se rozpívali ještě víc, když jsem se začala pohybovat v okruhu lidí pouličních pijáků, feťáků, bezdomovců, prostě těch,ktré obyvatelstvo nazívá ztroskotanou existencí.Přestala jsem chodit domů,pila jsem jeden krabičák za druhým z čehož se zrodily vážné zdravotní problémy.V patnácti letech jsem se seznámila s drogama. Netrvalo to dlouho do opíjení se jsem brala drogy nitrožilně.Na to následovali všelijaké výchovné ústavy neboli pasťáky.Byl to jeden ústav za druhým, ze kterého jsem byla neustále na útěku a v kterých semnou nevěděli co dál a tak mě posílali dál a dál.Nenáviděla jsem to tam!Raději bych si v té chvíli vzala život, než se tam užírat v abstácích.V mém rodném městě Brně mě už policajti znali a tak jsem hledaná cestovala po republice a hledala štěstí a klid v doprovodu alkoholu.Popelnice pro mne představovali ledničku,somrování lidí o peníze na víno mne chránilo před střízlivostí a každičký den pro mne představoval naději na lepší zítřek.A pak zas přišlo ráno!Ve stavu, kdy člověk by radši umřel, jsem MUSELA(!) sehnat na víno abych byla ok.Sotva jsem se zvedla a aniž bych mohla někomu pohledět do tváře, jsem musela somrovat o dvacku, která v tu chvíli pro mne představovala spásu.Byla jsem si tak odporná, naštěstí jen do tý doby, dokud jsem celý den nepropila a pak jsem v klidu v mrazech mohla na ulici usnout i stím vědomím, že druhý den mě nic jiného nečeká než tento nekonečný kruh sraček.Rána jsem problila krví, odcházeli orgány a přišli náběhy na mrtvici či co to bylo.Už jsem nemohla dál a přitom jsem nemohla z toho ven.Tiše jsem volala o pomoc a doufala, že někdo mou prosbu uslyší.Neslyšel ale já nepřestala doufat..Po jednom z mnoha útěků z ústavu jsem zamířila naslepo do Prahy, kde jsem nikoho neznala.Moje uvítání Prahou bylo takové, že pod neustálým nátlakem jakéhosi Ukrajince který mě sledoval jsem s ním šla do opuštěné budovy, kde jsem za údajných 500Kč ho měla uspokojit. 3la jsem ale namísto těch slíbených peněz měčekal nůž pod krkem. Děkuju Bohu, že v té chvíli tam přišel nějaký feťák se svou dávkou a zasáhl.Kdyby tomu tak nebylo, zdřejmě by druhý den vyšel titulek někde na zadní stránce novin o mrtvé nezletilé ve feťáckém doupěti..Utíkala jsem, utíkala psychicky zlomená a opět nikdo neslyšel mou tichou prosbu o pomoc.Sama, střízlivá, hladová a psychicky mrtvá jsem dále poskytovala své tělo v domění, že aspoň někdo konečně mi dá mé "zasloužené" peníze. Opět jsem se mýlila...Po týdnu jsem potkala pražský pouliční alkáče, mezi kterými jsem potkala Kubu.Alkáč, kterej si mě vzal k sobě na squot a začal semnou šesnáctiletou žít.A zase se vše opakovalo, každodenní somr

na alkohol.Ale jak už to u alkoholiků bývá, přišlo bezdůvodné bití, agrese, surovost na mou osobu spáchané člověkem, který tvrdil že mě miluje.Po roce jsme se přistěhovali k jeho matce alkoholičce, kde jsme své pití omezili a následovně jsme si pronajali podkroví u alkoholika.Jakub začal makat ale tím nekončilo naše pití. Omezili jsme alkohol na 4-6 litrů vína denně.Pak jsem otěhotněla-jest boží dílo, které nám poskytlo nový začátek. Po druhém měsíci těhotenství jsem přestala pít a kouřit a odstěhovali jsme se do mého rodného města Brna do pronájmuj. Do devátého měsíce života Julie jsem kojila a tudíš nepila a nekouřila.Šla jsem tedy po této době abstinence se pobavit a popít. Myslela jsem že to podhytím ale neměla jsem hranici a pila až do rána. Od té doby se intervaly propitých dnů zkracovali a teď, kdy Julii bude jeden rok, piju každý den. Nenávidím se a vím že to zas nezvládám.A nejvíc na tom trpí Julie. A jelikož Jakub, otec dítěte s kterým si už nemám co říct, začal taky pít a je opět agresorem.Momentálně mám taky hodně problém se slyšinama a paranoitou.Nemám s Julkou kam jít ale potřebuju pryč a potřebuju ventilovat všechen tok myšlenek a vzpomínek co mám v hlavě.Moc jsem se rozepsala a je dost možné, že tento příspěvek ani nikdo nedočetl do konce ale musí to ze mě ven. Ikdyž je to jenom část všeho.
A tak tiše dál žádám o pomoc...

==========

Re: Tiše žádám
Vložil Liba - 13/08/2010 10:08

Dorotko, vůbec nebuď tichá, uháněj na AA v Brně, jsou na Křenové ulici, snad už každý den, určitě Ti pomůžou, vystřízlivíš, najdeš sílu, jsou azylové domy pro matky s dětmi,tam najdeš chvilku domov, pomůžou Ti najít nový domov.Malá Julinka se Ti neprosila o život, přesto jsi jí ho dala, takže máš povinnost se o ní postarat!neboj se, půjde to.Nemáš lehkou situaci, ale dostala jsi se do ní sama, a tak musíš sama chtít z toho pryč, a jsou lidi, co Ti pomůžou!!!!!!Moc Vám to holky přeju!Napiš!

==========

Re: Tiše žádám
Vložil Verča - 15/08/2010 09:39

Přesně tak Dorotko, přestaň tiše volat o pomoc a řekni si o ní nahlas, jedině pak může přijít! Ihned jak přečteš tyto příspěvky, vem Julii a běžte holky do AA. Neodkládej to, již jednou jsi to zvládla, když jsi Julinku čekala a kojila, ona tě ale potřebuje pořád! Přesně tak, jsou azylové domy pro matky s dítětem, ta pomoc existuje. Upaluj a dej vědět, na čem jste se domluvili.

==========

Re: Tiše žádám
Vložil Drkotka - 15/08/2010 11:22

Ahoj, tak jsem v pátek byla v AA. Byla jsem dost nervózní, takže jsem se nedostala moc ke slovu. Bohužel si nemyslím, že AA mi pomůže vyřešit můj problém ale plánuju další návštěvu sezení.V azylovémm domě, kde jsem se ptala, mají obsazeno, takže musím nalézt i jiné varianty..

==========

Re: Tiše žádám
Vložil Verča - 15/08/2010 21:50

Ahojky, to je super, že jsi tam dorazila. Nemusíš hned o sobě říct vše, to chce postupně, to je jasný. Když jsem byla u psycholožky poprvý, přišlo mi to takový divný, když jsem o problému mluvila, chtělo se mi brečet, nevěděla, co říkat, ale postupně si zvykneš a teď mi to přijde v poho..Byla to první návštěva, určitě to nevzdávej a vydrž! Možná by to chtělo přímo nějakou AT ordinaci (zkus mrknout tady na stránkách, já ji tu také našla a docházím tam k psycholožce, jak jsem již psala, protože moje mamka je alkoholička). Tam mají jak lékaře, psycholožku a v určité dny tam dochází i sociální pracovnice, která pomáhá zařizovat papíry, navigovat ohledně práce a tak. Určitě by to chtělo spolupracvat i s nimi, mají také určitě kontakty na azylové domy, mají v tomto oboru větší přehled o možnostech, víš jak to myslím...musím říct, že jsou tam vstřícní, když vidí, že skutečně chceš. Zkus zajít v pondělí i tam a uvidíš. Určitě dej vědět, jak pokračuješ a jak se máte s Julinkou. Držím palce!

==========

Re: Tiše žádám
Vložil Liba - 20/08/2010 17:00

Dorotko, ptej se, Charita, Nízkoprahové sdružení.....jen nepij, abys byla silná, začala žít, s malou, v klidu.AA Ti pomůžou hlavně v abstinenci.Ta je důležitá.Dívky, držte se!

==========